

wych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar b. dzielnicy pruskiej położony w obrębie b. linii demarkacyjnej rozszerza się moc obowiązującą rozporządzenia rządu Rzeszy niemieckiej z dnia 15 stycznia 1919 r. o prawie zabudowy (Dz. Ustaw Rzeszy niem. str. 72).

§ 2. Umowy i wpisy dotyczące prawa zabudowy lub też dziedzicznego prawa do budowy nie są z tego powodu nieważne, że zastosowano w obrębie b. linii demarkacyjnej rozporządzenie z dnia 15 stycznia 1919 r. już przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

281.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Robót Publicznych

z dnia 8 lutego 1922 r.

w przedmiocie tymczasowych przepisów egzaminacyjnych na mierniczych przysięgłych (geometrów kl. II w b. Królestwie Polskiem).

Na podstawie p. 3 postanowienia Rady administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 4 grudnia 1832 r. (Zb. przep. adm. Kr. Pol. t. I. r. 1866) zarządza się co następuje:

§ 1. Egzaminy na mierniczych przysięgłych (geometrów kl. II) będą się odbywały przed Komisją Egzaminacyjną przy Politechnice Warszawskiej, powołaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. Komisję Egzaminacyjną stanowią:

- 1) 3 profesorowie Politechniki Warszawskiej, powołani na wniosek Senatu Akademickiego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;
- 2) delegat Ministerstwa Robót Publicznych, jako zastępca przewodniczącego Komisji;
- 3) delegat Głównego Urzędu Ziemskiego;
- 4) mierniczy przysięgły (geometra kl. II), powołany przez Ministra Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego na wniosek Stowarzyszenia Mierniczych Polskich w Warszawie.

- 5) inżynier mierniczy, powołany przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek Stowarzyszenia Techników w Warszawie.

Przewodniczącym Komisji Egzaminacyjnej wyznacza Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek Senatu Akademickiego Politechniki z pośród osób wymienionych w p. 1) niniejszego paragrafu.

§ 3. Do ważności uchwał Komisji potrzebną jest obecność przynajmniej 4 członków Komisji, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów. W razie równego podziału głosów przeważa głos przewodniczącego.

§ 4. Podania o dopuszczenie do egzaminu należy składać do Komisji Egzaminacyjnej.

Do podania należy dołączyć:

1) życiorys własnoręcznie napisany, 2) urzędowe świadectwo nienagannego prowadzenia się, 3) świadectwo złożenia egzaminu państwowego na mierniczego kl. I, względnie świadectwo ukończenia państwowej szkoły mierniczej, nadającej prawa mierniczego kl. I, lub też świadectwo, stwierdzające, że kandydat złożył pierwszy egzamin dyplomowy na jednej z politechnik polskich oraz odrobił ćwiczenia z miernictwa, teorii błędów i rachunku wyrównania; świadectwa zagranicznych zakładów naukowych mogą być uznane za równorzędne ze świadectwami szkół polskich przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 4) wiarygodne świadectwo, że kandydat po otrzymaniu stopnia mierniczego kl. I, lub ukończenia studjów odbył co najmniej 2-letnią praktykę u mierniczego przysięgłego (geometry kl. II), bądź u inżyniera mierniczego, bądź w państwowych lub samorządowych urzędach mierniczych; w świadectwie tem winny być wymienione samodzielne prace miernicze, wykonane przez kandydata w czasie praktyki. Wraz z podaniem należy wnieść opłatę egzaminacyjną w wysokości mk. 50.000.

§ 5. O dopuszczeniu do egzaminu stanowi Komisja Egzaminacyjna.

O uchwale Komisji w sprawie dopuszczenia do egzaminu kandydat winien być powiadomiony pisemnie.

§ 6. Przedmiotami egzaminu są:

1) podstawy rachunku różniczkowego i całkowego, 2) zasady geometrii wykresnej, 3) trygonometria płaska i postawy trygonometrii kulistej, 4) rachunek wyrównania na podstawie teorii najmniejszych kwadratów, 5) miernictwo: trjanculacja (wybór punktów na gruncie, budowa sygnałów, pomiar podstawy, pomiar kątów instrumentami optycznymi, orientacja do południka, rozwiązanie i wyrównanie trójkątów), zdjęcia poligonalne i stolikowe, obliczenie i wyrównanie spólrzędnych, niwelacja zwykła, ścisła barometryczna i trygonometryczna, tachimetria, zasady komasacji, parcelacji, kolonizacji, zdjęcia miast, 6) ogólne usta

wodawstwo państwowe i przepisy prawne, dotyczące miernictwa, jak również instrukcje pomiarowe, obowiązujące w b. Królestwie Polskiem.

§ 7. Egzamin dzieli się na pisemny, praktyczny i ustny.

§ 8. Egzamin pisemny odbywa się pod nadzorem członków wyznaczonych przez Komisję Egzaminacyjną a obejmuje po jednym zadaniu z miernictwa, z rachunku wyrównania i z komasacji.

§ 9. Egzamin praktyczny odbywa się w polu pod nadzorem delegowanych w tym celu członków Komisji i obejmuje większe zadania z zakresu miernictwa, niwelacji i trasowania w polu; trwa on nie dłużej niż 5 dni. Komisji przysługuje prawo skrócenia lub przedłużenia terminu egzaminu praktycznego według uznania i zachodzących okoliczności.

§ 10. Egzamin ustny odbywa się po stwierdzeniu przez Komisję Egzaminacyjną dodatniego wyniku egzaminu pisemnego i praktycznego. Egzamin ustny obejmuje wszystkie przedmioty wymienione w § 6.

§ 11. Komisji Egzaminacyjnej przysługuje prawo częściowego lub zupełnego uwolnienia od egzaminu. Całkowicie uwolnieni od egzaminu mogą być tylko kandydaci, którzy ukończyli akademickie szkoły techniczne.

§ 12. Przebieg egzaminu, ocena wyniku oraz uchwały Komisji Egzaminacyjnej są protokołowane przez wyznaczonego w tym celu członka Komisji.

§ 13. O wyniku egzaminu decyduje Komisja większością głosów. Oceny egzaminu są następujące: a) kandydat egzamin złożył, b) egzaminu nie złożył. Jeżeli kandydat skutkiem przeszkód, uznanych przez Komisję Egzaminacyjną za istotne, egzamin przerwał, Komisja może odłożyć bądź cały egzamin, bądź część jego do najbliższego terminu.

Uchwały Komisji Egzaminacyjnej w sprawie wyniku egzaminu są ostateczne.

§ 14. Kandydat, który nie złożył egzaminu, może być dopuszczony do ponownego zdawania całkowitego lub częściowego egzaminu, nie wcześniej jednak, niż po upływie pół roku.

Egzamin nie może być ponawiany więcej, niż dwa razy. Za ponowny egzamin winna być złożona całkowita opłata egzaminacyjna.

§ 15. Po złożeniu egzaminu z wynikiem pomyślnym kandydat otrzymuje od Komisji Egzaminacyjnej świadectwo według wzoru zatwierdzonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Świadectwo to po wpisaniu kandydata na listę mierniczych przysięgłych, prowadzoną w Ministerstwie Robót Publicznych i złożeniu przezeń przysięgi uprawnia do używania tytułu mierniczego przysięgłego (geometrii kl. II) oraz wykonywania praktyki zawodowej.

§ 16. Komisja Egzaminacyjna posługuje się pieczęcią urzędową z napisem: „Komisja Egzaminacyjna na mierniczych przysięgłych”.

§ 17. Pod względem administracyjnym Komisja Egzaminacyjna podlega Rektoratowi Politechniki Warszawskiej, który rozporządza opłatami egzaminacyjnymi i pokrywa wszystkie wydatki połączone z czynnościami Komisji.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1922 roku. Równocześnie tracą moc wszelkie sprzeczne z niem rozporządzenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Antoni Ponikowski

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

282.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 3 maja 1922 r.

o utworzeniu okręgu szkolnego warszawskiego.

Na podstawie art. 2 i 10 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50 poz. 304) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się okrąg szkolny warszawski w granicach miasta stołecznego Warszawy oraz województwa warszawskiego, kieleckiego i lubelskiego, z siedzibą kuratora w Warszawie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 maja 1922 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Antoni Ponikowski

283.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 3 maja 1922 r.

o utworzeniu okręgu szkolnego wileńskiego.

Na podstawie art. 2 i 10 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50, poz. 304) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 27, poz. 222) zarządza się co następuje: